

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: OT/95/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614000262
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Šimková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2015:1614000262.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky samosudkyňou Mgr. Adrianou Šimkovou v trestnej veci obžalovaného L. Q., nar. X.X.XXXX, trvale bytom F. C. č. XXX, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09. februára 2015, takto

r o z h o d o l :

rozhodol:

Obžalovaný L. Q., nar. X.X.XXXX, trvale bytom F. C. č. XXX

sa uznáva za vinného, že

dňa 30.12.2014 v čase o 08.30 h na ceste z obce Veľké Leváre smerom do mesta Malacky viedol osobné motorové vozidlo zn. G. F., čiernej metalízy, EČ: L kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Malacky, ktorej predložil občiansky preukaz, doklady od vozidla i vodičský preukaz, pričom hliadkou bolo zistené že predložený vodičský preukaz je neplatný a vykonanou lustráciou bolo tiež zistené, že obvinený vozidlo viedol i napriek tomu, že mu bol Trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T 67/2014 z dňa 24.07.2014 uložený trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel všetkých druhov na dobu 1 rok, ktorý začal plynúť dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, t.j. od 03.09.2014, o ktorom vedel,

t e d a

maril výkon rozhodnutia orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie štátneho orgánu o zákaze činnosti

Za to sa
o d s u d z u j e :

podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona, s poukazom na § 54 Tr. zákona, s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l), Tr. zákona, § 37 písm. m), Tr. zákona na trest povinnej práce vo výmere 250 (dvestopäťdesiat) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Tr. zákona je obvinený povinný trest povinnej práce vykonať najneskôr do 1 roka od nariadenia výkonu trestu.

Podľa § 55 ods. 3 Tr. zákona je obvinený povinný vykonať trest povinnej práce osobne, bez nároku na odmenu vo svojom voľnom čase.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2. Tr. zákona sa mu ukladá trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

Prokurátor okresnej prokuratúry Malacky podala dňa 31.12.2014 Okresnému súdu Malacky obžalobu č. 2Pv 686/14/1106-8 na obžalovaného L. Q. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na skutkovom základe opísanom vo výrokovej časti rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po poučení o svojich právach a povinnostiach urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len Tr. por.), že je vinný zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g), h) Tr. por. a vo vzťahu k tomuto skutku, zisťoval či obžalovaný :

c) rozumie, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu, na čo obžalovaný odpovedal:

Áno.

d) bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, na čo obžalovaný odpovedal:

Áno.

f) rozumie právnej kvalifikácii skutkov, ako trestného činu, na čo obžalovaný odpovedal:

Áno.

g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu, na čo obžalovaný odpovedal :

Áno.

h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchané skutky, ktoré sa v obžalobe kvalifikujú ako určitý trestný čin, na čo obžalovaný odpovedal:

Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny a jeho kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por., prijal toto vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná. Súd preto uznal obžalovaného za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd vzhľadom k prijatiu vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. vykonal dokazovanie len ohľadne trestu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, odpisom z registra trestov na obžalovaného, výpisom z evidencie priestupkov na obžalovaného, správami o povesti na obžalovaného.

Súd pri rozhodovaní o tom, aký druh trestu a v akej výmere obžalovanému L. Q. uloží, vychádzal z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého trest má plniť nie len represívnu funkciu, teda zabraňovať v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ale aj výchovnú funkciu, teda vytvárať podmienky pre výchovu páchatelia, aby viedol riadny život.

Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát prejednaný v priestupkovom konaní za dva priestupky na úseku dopravy a jeden priestupok proti verejnému poriadku. Z odpisu registra trestov mal súd preukázané, že obžalovaný bol v minulosti 1x súdne trestaný, a to trestným rozkazom OS Malacky sp. zn. 1T/67/2014 zo dňa 24.07.2014, právoplatným dňa 03.09.2014, na podmienený trest odňatia slobody, s jednoročnou skúšobnou dobou do 03.09.2015, teda trestnej činnosti v danej trestnej veci sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Zo správy zamestnávateľa obžalovaného súd zistil, že obžalovaný je od r. 2003 zamestnaný na trvalý pracovný pomer a zamestnávateľ je s jeho prácou a pracovnou morálkou spokojný.

Obžalovaný uviedol, že spáchanie skutku veľmi ľutuje, tohto sa dopustil z dôvodu že si nevedomoval že má uložený trest zákazu činnosti. Obžalovaný žiadal, aby mu bol uložený iný druh trestu ako nepodmienečný trest odňatia slobody a to trest povinnej práce, s uložením ktorého súhlasí. Uviedol, že sa do budúca vyvaruje ďalšej trestnej činnosti a je pripravený niesť následok za svoje konanie, avšak nepodmienečný trest vníma ako neprimerane prísny. Je riadne zamestnaný a to už od r. 2003, zamestnávateľ je s ním spokojný, v súkromí taktiež vedie usporiadaný život.

Pri ukladaní trestu súd u obžalovaného prihliadol ako na poľahčujúcu okolnosť, že k spáchaniu trestného činu sa priznal a tento úprimne oľutoval. Z vyjadrenia obžalovaného je zrejmé, že skutok ktorý vykonal, bol neuvážení, podľa vyjadrenia obžalovaného, konal v dôsledku nevedomosti. Naopak obžalovanému priťažovalo, že už bol za trestný čin v minulosti odsúdený. Teda u obžalovaného bol pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností rovnaký. Súd taktiež prihliadol na povahu a okolnosti spáchania trestného činu a najmä na osobu obžalovaného, ktorý je mladý človek, a ktorý s výnimkou na seba nadväzujúcich trestných činností (dva prečiny) inak neprišiel do rozporu so zákonom.

Súd vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam obžalovanému uložil trest povinnej práce vo výmere 250 (dvestopäťdesiat) hodín, nakoľko súd odsudzuje páchatel'a za prečin, za ktorý zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody, ktorého horná hranica sadzby trestu odňatia slobody nepresahuje 5 rokov, obžalovaný s uložením tohto druhu trestu súhlasil a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu, osobné pomery obžalovaného (ktorý doposiaľ nebol vo výkone trestu), jeho vek, možnosť jeho nápravy a okolnosti spáchania trestného činu má súd za to, že nie je potrebné uložiť trest odňatia slobody a to nepodmienečný, keďže trestný čin bol spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, pričom s poukazom na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. tak prichádzalo do úvahy uloženie tohto druhu trestu jedine ako nepodmienečného. Je síce faktom, že k ďalšiemu uloženiu trestu odňatia slobody s povolením podmieneného odkladu nemohlo dôjsť, avšak ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák., o nemožnosti uloženia trestu odňatia slobody s povolením podmieneného odkladu, nemožno vždy vykladať tak, že do úvahy prichádza len uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Na druhej strane, najmä pri ukladaní krátkodobých nepodmienečných trestov odňatia slobody, musí súd skúmať, či nemôže byť účel trestu splnený alternatívnym trestom nespojeným s odňatím slobody. Je pritom všeobecne v súdnej praxi uznávané, že krátkodobé tresty odňatia slobody by mali byť ukladané len výnimočne a taktiež, že záujem všeobecnej prevencie nemôže prevážiť nad reálnym záujmom individuálnej prevencie. Platí to o to viac, ak páchatel'om trestného činu je mladý človek, prakticky na začiatku produktívneho veku svojho života. V predmetnej veci v prospech neuloženia trestu odňatia slobody (v danom prípade jedine nepodmienečného) navyše svedčí aj okolnosť, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine. Významne však súd prihliadol aj k zásade pre ukládanie trestov uvedenej v § 34 ods. 1 Tr. zák. Podľa tejto zásady má trest plniť nie len represívnu funkciu, teda zabráňovať v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ale i výchovnú funkciu, teda vytvárať podmienky pre výchovu páchatel'a, aby viedol riadny život. Uložený druh trestu - trest povinnej práce spolu s uloženým trestom zákazu činnosti, tak splnia svoj účel uvedený v § 34 ods. 1 Tr. zák. - trest bude plniť prevýchovnú funkciu najmä tým, že umožní obžalovanému vlastným pričinením nahradiť spoločnosti ujmu spôsobenú na právom chránených záujmoch tým, že vo svojom voľnom čase a bez nároku na odmenu odpracuje v prospech spoločnosti určité práce v rozsahu 250 hodín. Vzhľadom k tomu, že sa obžalovaný dopustil trestnej činnosti v súvislosti s riadením motorových vozidiel, súd uložil i trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu dva roky. Úplne na záver súd uvádza, že obžalovaný si počas výkonu uloženého trestu bude musieť uvedomiť, že do budúcnosti svoje eventuálne protiprávne konanie nebude môcť pred prísnejšou sankciou nijako ospravedlniť.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. por.).

V Malackách, dňa 09. februára 2015
Mgr. Adriana Šimková

samosudkyňa

Za správnosť vyhotovenia:
Mgr. Martina Jurkovičová